

BOŽIČNICA

Iako se sada čini kako se Vlada povukla u predbožićnom odmjeravanju snaga s proračunskim sindikatima, zaposleni u državnim i javnim službama nemaju ni najmanje razloga za opuštenost, a kamoli za zadovoljstvo. Ono što joj nije pošlo za rukom po pitanju božićnice, Vlada će uskoro pokušati ostvariti uskraćivanjem ili smanjenjem nekog drugog materijalnog prava. Hoće li se radi o naknadi za prijevoz, regresu ili smjenskom radu, svejedno? Na sindikatima je da se ozbiljno pripreme za izazove koji im predstoje. Iako dobivena bitka ovaj put sigurno ne znači i dobiven rat, nikako nije se zgorega, na samome kraju, prisjetiti i one prastare kraljice o tome kako i najduži put počinje prvim korakom.

PETICIJOM PROTIV PRAVILNIKA

Na spomenutom sastanku je zatraženo, kasnije je ovaj zahtjev podržan i na tijelima sindikata, da se početkom drugog polugodišta pokrenu potpisivanje peticije među zaposlenicima kojom bi se zatražilo žurne izmjene Pravilnika o izricanju odgojne mjere tretmana produženog stručnog postupka. Ocijenjeno je kako se početak drugog polugodišta nameće kao najbolji trenutak za potpisivanje peticije. Peticijom nastavnici – potpisnici peticije traže od prosvjetnih vlasti da se novim Pravilnikom čvrsto pozicionira nova odgojna

Potpisivanje peticije će započeti 27. siječnja i trajat će do 12. veljače 2010. godine. Iako je ovu akciju pokrenuo jedan od školskih sindikata nema razloga da se u potpisivanje peticije ne uključe nastavnici, stručni suradnici i ravnatelji koji prepoznaju važnost ciljeva koji se peticijom žele postići.

mjera u odnosu na postojeće odgojne mjere. Ako se radi o novoj odgojnoj mjeri onda je potrebno propisati gdje je njezino mjesto u postojećem stupnjevitom sustavu kažnjavanja učenika. Ako se pak radi o mjeri koja prethodi izricanju neke od drugih odgojnih mjera potrebno je precizno odrediti o kojim se odgojnim mjerama radi. Potrebno je, također, precizno odrediti o kojoj se vrsti nastavničke, odnosno stručno-suradničke, obveze radi. Rokove, predviđene Pravilnikom, trebalo bi kvalitetnije urediti kako ne bi došlo u pitanje njihova realizacija, odnosno može bitna odgovornost nastavnika i stručnih suradnika. U Preporodu, sindikatu koji pokreće ovu peticiju itekako smo svjesni kako se radi o primjedbama na sadržaj podzakonskog akta, primjedbama koje prosvjetne vlasti ne moraju prihvatiti. Nadamo se kako će prosvjetne vlasti pri određivanju svojih postupaka vezanih uz zahtjeve iznesene u Peticiji respektirati činjenicu kako donošenju ovog pravilnika nije prethodila bilo

PETICIJA

uvjetna učeniku koji je probio nožem profesora * 4. ožujak
rijske škole šokirali nastavnicu strukovnih predmeta, p
pravanj 2006. u Šibenskoj industrijskoj školi učenik napadn
negoli mlaku * 7. lipanj 2006. profesorima prijetio smrću i

06. Prva tehnička škola Zagreb – dvojica srednjoškolaca
1. listopada 2006. Osnovna škola Josip Juraj Strossmayer – učenici
školske godine 2005./2006. i gasio opuške * 18. listopada 2006.

...ostogodišnjak... razredni kolega dok je čekao au...
...ge u trbuh... Gimnazija fra. Grga Marti...
...jšju pretukla... * 20... teleni 2006. Srednja škol...

...nik s leđa n...bo...v... * 20. studenog 200...
...profesoru zab...il... * 23. prosinac 200...
...jač udario pr...07. s...ak 2007. osnovna škola...
...dičsko h...škola... * 5. s...

ROTIV

PRAVI NIKAO

DUŽENOM STRUČ

POSTUPKU

0. Osnovna škola Šenkovec – mržnja na internetu, prijetnje
17. siječnja 2009. Osnovna škola Daruvar – sadržaj

Sindikat Preporod

nevnike * 25. ožujka 2009. Osnovna škola Faust Vrančić, Slavonski Brod

Marko Ružić

Glasilo je oslobođeno poreza.

JESTE LI ZA PTSP?

Pravilnici po mjeri loših učenika

Hrvatska je zemlja čuda. Nema smisla nabrajati sve paradokse u ovoj zemlji. Jedan od najvećih paradoksa vidljiv je u funkcioniranju sustava koji bi trebao biti okrenut razumu i inteligenciji, sustavu koji, po svemu sudeći, vode osobe problematične sposobnosti ali i stručnosti. Pojedini potezi ljudi koji vode obrazovanje u ovoj zemlji čovjeka usmjeravaju prema po-

misli da bi bilo najbolje da se tim koja će biti zadužen za obrazovanje na nacionalnoj razini odabere lutrijom ili metodom slučajnog odabira. Dopuštam da u ovoj ocjeni ima i pretjerivanja, ali toliko toga upućuje na činjenicu da rezultati teško mogu biti gori od onih koje imamo sada. Da sam zloban - što nisam - mogao bih ponašanje gospođa i gospode iz Ministarstva objasniti tako da očito imaju djecu koja su vrlo loši učenici - i po učenju i po ponašanju - kojima je jedini način da završe neku školu taj da im mama i tata napišu Pravilnik koji će im to omogućiti. Jer će inače dobiti jedinicu, pa još jednu, pa će pasti razred, pa će dobiti ukor, pa će ih izbaciti iz škole.

Dakle, da sam zloban - što nisam - mogao bih pretpostaviti da je to malo derište roditelja sigurno uhljebljenih u to ostvarenje Hrvatskog Sna - državnu službu, ured u kojemu se od osam do četiri premeću papiri i izmišljaju beskorisni poslovi samo kako bi se stekao dojam da se nešto radi - uzrok takvih problema u školi koju pohađa da se svaku nastavnu godinu na kraju jedva izvuče s ruba izbacivanja, s dovoljno jedinica za pokolčiti omanji vinograd, ali uvijek nekako - vjerojatno i nakon što roditelj potegne vezu - završi na popravku i, na kraju, u višem razredu, iako naučio nije ništa, i da je sve to izvor stresa nesretnim roditeljima koji su, kao odgovor, smislili savršen sistem: napisati takav sustav propisa i pravilnika koji će njihovu uzdanicu, izdanak obiteljskog stabla, usprkos lijenosti i destruktivnosti, bez problema izgurati kroz školovanje, bez opasnosti od pada razreda ili izbacivanja iz škole.

To što će novo uspostavljena pravila potpuno uništiti nastavni proces, onemogućiti nastavnicima obavljanje njihovog posla i potencijalno dobrim učenicima da realiziraju svoje potencijale, to što će, vidjevši kako se neradnici provlače, i ostali učenici prestati raditi i početi praviti nered i zbog toga izgubiti dio svoje budućnosti i što će tako cijeli sustav ući u lančanu reakciju sve manje rada, a sve više izbjegavanja obaveza, za takve nam se živo fućka. Glavno da je moje dijete zbrinuto. Treba reći da gornji scenarij podrazumijeva namjeru, planiranje, dugoročno razmišljanje, a jedan od Murphyjevih zakona kaže: ne pripisuj namjeri ono što se sasvim uredno može objasniti glupošću. Dakle, moguće je da je hiperprodukcija nesuvislih žvrljotina koje se u Hrvatskoj zovu "pravilnici" rezultat slučajnosti, statistike, jednostavno baksuza u kozmičkom bacanju kockica koji je pogodio Hrvate. Međutim, u svom ovom ludilu i nesposobnosti je previše sistema da bi se sve objasnilo nečim tako prozaičnim kao što je nedostatak inteligencije.

Čak i neki objektivni pokazatelji govore da je ipak riječ o smišljenom planu zaglupljivanja Hrvata, da su perodriči i sami svjesni da su dokumenti koje štancaju besmisleni i destruktivni. Da su jednostavno glupi, postupili bi iskreno: sastavili bi dokument, donijeli ga u redovnoj proceduri, a onda bi se čudom čudili zašto svi bjesne na njih, kritiziraju ih i traže ostavke. Međutim, u zadnje vrijeme ustalila se praksa da se obrazovni propisi, dakle oni koji se tiču budućnosti nacije - i zato predstavljaju prvoklasne strateške dokumente - donose preko noći, po skrivečki, kad nitko ne gleda, bez konzultacija i s kim. Što ipak govori o tome da netko negdje dobro zna što radi i da je riječ o planu, namjeri i svijesti da posao koji rade predstavlja nanošenje štete, zaglupljivanje, *cerebrocid*. U sustavu koji funkcionira takvo ponašanje bi se nazvalo strateškom sabotazom, u Hrvatskoj taj se posao honorira natprosjecom plaćom i sigurnošću radnog mjesta.

Pretvaranje odgojnih ustanova u uzgojne

Iako bi se primjera loših pravilnika moglo naći na pretek za potrebe ovog osvrta pozabavit ćemo se tek s dva. Prvi, blaži, je Pravilnik o ocjenjivanju: ekipa koja ga je sastavljala i htjela progurati kroz proceduru nije baš najbolje obavila posao: sve se dogodilo usred radne sezone, i, iako su učinili sve što je moguće da prikuju svoju rabotu, uspjelo ih se razotkriti i u šest dana "javne rasprave" entuzijasti su podigli dovoljnu galamu i sastavili kritike na Pravilnik koje je potpisalo preko tisuću nastavnika. Ovo je tekst o drugom Pravilniku, onom o "produženom stručnom postupku" koji je donijet bespriječnom manipulacijom, po postupku kojeg se ne bi postidjeli ni najbolji spin-doktori - usred ljeta, na prijelazu srpnja u kolovoz, daleko od očiju nastavnika koji nisu znali ni da je nekakav dokument u nastajanju sve dok se na jesen nisu pojavili u zbornicama i zatekli poklon paket za početak nove školske godine od njima omiljene institucije koja je, dok su se oni sunčali, napravila novi korak dalje i nastavila nepokolebljivo kročiti na putu pretvaranja škola iz odgojnih u uzgojne ustanove.

Čak i oni površno upoznati sa sadržajem Pravilnika o produženom stručnom postupku" znaju da ovaj Pravilnik gotovo onemogućava bilo kakvo kažnjavanje učenika koji su napravili najozbiljnije prekršaje, od kontinuiranog ometanja nastave, preko uništenja školske imovine pa sve do nasilja nad učenicima i nastavnicima. Produženi stručni postupak je međukorak, tampon-zona u proceduri postavljena prije izbacivanja iz škole, traje tri mjeseca, a u tom periodu se očekuje da učenik normalno pohađa nastavu. Drugim riječima, uzmimo slučaj da je učenik prebio drugog učenika. Po Pravilniku o PSP-u mladi će Mike Tyson sljedeća tri mjeseca otprilike jednom tjedno ići na razgovore s psihologom/pedagogom i razrednikom, a u međuvremenu će sjediti na nastavi, za razliku od prebijenog učenika koji će možda uživati u blagodatima drugog modernog i efikasnog hrvatskog sustava - zdravstvenog - i veseliti se kad mu se prijatelji iz razreda dođu potpisati na gips ili malo bolje namjestiti cjevčicu kojom prima hranu. Ili, još bolji primjer, ako je učenik fizički napao nastavnika (dogadalo se), taj će učenik sljedeća tri mjeseca uredno pohađati satove tog istog nastavnika (ako isti nije također završio u bolnici ili negdje drugdje), valjda kako bi dovršio posao. Ili ako je, na primjer, zapalio ormar. Vježba čini majstora, kažu, pa ako ormar nije od prve izgorio kako treba, hej, za tri mjeseca se čovjek stigne uvježbati! Na kraju PSP-a dotični će učenik naučiti, treba li u to sumnjati, kako spaliti ne samo učionicu nego i cijelu školu.

Produženi takozvani stručni postupak

Još jedna nelogičnost, tipična za hrvatske prilike, je sastav komisije koja treba provoditi "stručni" postupak. Naime, mnoge hrvatske škole nemaju ni pedagoga ni psihologa tako da se u velikom broju njih PSP neće moći provoditi kako treba, što će onda dati povoda za žalbe i, u kooperaciji s bahatim inspektorima, da nemogućnosti odstranjivanja učenika koji za tu i takvu školu zaista nisu. Zbog toliko toga vezanog uz sadržaj ovog Pravilnika, tek manjim dijelom spomenutom u ovom razmišljanju, u mnogim su zbornicama skraćeni "produženog stručnog postupka" dodali jedno slovo i pretvorili ga u PTSP, jednostavno na bazi sličnosti. No, ne treba biti ironičan da bi se ovdje vidjela i velika istina - najbolje ime za ovu parodiju pedagogije bi bilo "produženi takozvani stručni postupak", jer ovo što je Ministarstvo propisalo niti je stručno - razgovorima s prekršiteljima pravila o kojima se ovdje radi jedva da su dorasli i školski psiholozi (ako ih ima) - niti je postupak - jer "postupak" obično označava nešto što ima početak, tok i završetak, a ovakva parodija od propisa samo u beskonačnost produžuje agoniju koja i ovako predugo traje.

Ukratko, ovaj Pravilnik je konstruiran upravo kako bi omogućio učenicima da zaobiđu sve moguće i nemoguće sankcije, bez teškoća razore nastavu i bez većih administrativnih problema provuku kroz školovanje, a sve u skladu s doktrinom da škola nije tu da se u njoj nešto nauči - makar i raditi, ako je već program beznadno zastario (no, i to je već druga, treća i četvrta priča) - nego da služi kao vrtić za malo stariju djecu, mjesto gdje će djeca biti na toplom, sigurnom, dok im se roditelji ne vrate s posla, a sve pod budnom paskom nastavnika koji su prošli kroz studij matematike, fizike, povijesti, zemljopisa, u glupoj nadi da će doći na mjesto gdje će ta znanja nekome i prenijeti, a ne da budu dadilje mladuncima od kojih se ne očekuje da išta nauče - ali se mora paziti da ih se ne preoptereti s previše slova i brojki samo zato što su neki pogrešno shvatili demokraciju kao sustav gdje se neobrazovanost i zatucanost proglašavaju za "ljudska prava" i zato ih treba njegovati i štiti pod krinkom prava na osobnost. Na kraju, kao što je rekao jedan pokojni hrvatski političar, svaki narod ima pravo na kolektivno samoubojstvo. Pa onda valjda ima i pravo na zaostalost, ako se o tome baš svi slože. Samo, zašto onda to mora biti baš onaj narod kojemu ja pripadam?

Dalibor Perković

OSIGURANJE AUTOMOBILA – NOVA POGODNOST ZA ČLANOVE
INFORMIRAJTE SE KOD VAŠEG POVJERENIKA
ILI NA
www.sindikat-preporod.hr

Intervju

MUKE PO PRAVILNIKU

Nakon što je donesen važeći Zakon o odgoju i obrazovanju mnogobrojne su promjene zadesile nas prosvjetne djelatnike. Nijedna na bolje. Izravna posljedica novoga Zakona je donošenje tridesetak pravilnika. Od svih nam je pravilnika, donesenih tijekom ove školske godine, izgleda najteže „pao“ onaj o „produženom stručnom postupku“ koji se posve tiho, posve nenajavljeno i gotovo nekako „lopovski“ ušuljao još tijekom kolovoza u podzakonske akte kojih se u svom radu moramo pridržavati. Pričala sam o problemima primjene ovog slavnog dokumenta s brojnim svojim kolegicama i kolegama. Među njima i sa svojom kolegicom **Vedranom Cvitanić**, nastavnicom kemije u jednoj od najvećih zagrebačkih strukovnoj školi. Kako sam sigurna da Vedranino iskustvo nije usamljeno, razgovor s Vedranom prenosim za Preporod u cijelosti.

P: Kada si se prvi put, Vedrana, i na koji način susrela sa sadržajem Pravilnika o produženom stručnom postupku?

Vedrana: Iako je Pravilnik na snazi još od kolovoza, tek smo u studenom prošle godine na sjednici Natavničkog vijeća upoznati sa saržajem tog Pravilnika, te smo kroz izlaganje tajnice škole, kao diplomirane pravnice, dobili upute za nov način izricanja i provođenja odgojnih mjera. Moram priznati da tom prilikom nismo mnogo shvatili, ali smo uspjeli izračunati da od sada za svaki izrečeni ukor moramo ispuniti dvadesetak formulara, neke od njih urudžbirati i poslati s povratnicom na kućnu adresu učenika. To nas je šokiralo!

P: Imaš li do sada osobnog iskustva s provođenjem ovog Pravilnika i za koliko učenika si ga morala primijeniti?

Vedrana: Ja sam jedna od „sretnih“ razrednica. Do sada sam imala samo dva učenika u propisanom postupku, ali mnogi kolege imaju ih i znatno više..

P: Što ti se čini najproblematičnijim u postupku koji propisuje ovaj Pravilnik?

Vedrana: Ponajprije, ni ja ni mnogi moji kolege ne razumi-

jemo cilj ovog postupka, jer on je prije svega administrativan i mukotrpan za razrednike, a ponajmanje može donijeti pozitivne pomake u rješavanju problema učenika na kojeg se odnosi. Nadalje, postupak se proteže kroz nekoliko mjeseci tijekom kojih bismo morali, kao članovi povjerenstva, promatrati i redovno pratiti, ovo ponajprije znači admnistrirati, sve što se s učenikom događa. U tom bismo razdoblju trebali saznati zaista puno toga, od toga s kim i kako živi pa do učenikovih navika u slobodno vrijeme.

P: Imate li u cijelom ovom procesu podršku roditelja?

Vedrana: Roditelji nevoljko govore čak i o tome je li njihovo dijete završilo osnovnu školu po posebnom ili redovnom programu, a kamoli da otkrivaju kakvi su zapravo odnosi u njihovu domu. Ne znam kako bismo, a to se od nas dočekuje, bez suradnje roditelja mogli istražiti uzroke problematičnog ponašanja učenika. Uostalom, čak ni iz osnovne škole ne dobivamo nikakve podatke dok problem ne nastane u srednjoj školi i dok se sami ne obratimo kolegama pedagozima u osnovnoj školi iz koje je došao učenik.

P: Što smatraš potencijalnom opasnošću pri provođenju ovog Pravilnika?

Vedrana: Bojim se da bih mogla, činovnički se revno pridržavajući ovog Pravilnika, nekoj sasvim običnoj, zdravoj obitelji s malo nestašnjim tinejđerom, poslati socijalnu službu, ili to možda ne učiniti tamo gdje bi to zaista bilo potrebno. Pitam se jesam li uopće kompetentna kao nastavnik kemije provoditi tako ozbiljne postupke koji za učenika i njegovu obitelj mogu imati dalekosežne posljedice?

P: I na kraju – što te najviše ljuti?

Vedrana: Ljuti me taj osjećaj uzaludnosti, neučinkovitosti samog postupka i istovremeno moja obveza da ga provodim usprkos vlastitoj zdravoj pameti i pedagoškom iskustvu. Ljute me bezbrojni formulari, novac koji bacamo na slanje pošte s povratnicom, zahtjevni posao koji nije dodatno plaćen, a nikako se ne može svesti na one sate koje dobivam za razređišto! A ljuti me i to što na pitanje „Tko je „kriv“ za ovakve nebulozne odredbe Pravilnika u svojoj školi dobivam samo odgovor „Netko iz Ministarstva“. Osjećam se taocem bujne mašte nekog anonimca koji ni s učenicima ni sa školom ni sa životom nema baš previše veze!

Sonja Mudrić

Razmišljanje

PRODUŽENI STRUČNI POSTUPAK

Na temelju članka 67. Zakona o odgoju i obrazovanju školske ustanove su dužne, u suradnji s drugim nadležnim tijelima, sprječavati neprihvatljive oblike ponašanja, pratiti socijalne probleme i pojave kod učenika i poduzimati mjere za uklanjanje njihovih uzroka i posljedica. Da bi se izvršila ova obveza potrebni su određeni uvjeti, a prije svega postojanje u školi za to osposobljenih kadrova kao i osiguranje dodatnih materijalnih sredstava. Kako bi ispunilo ovu zakonsku obvezu, pa makar i formalno i bez novih ulaganja, naše se ministarstvo dosjetilo te našlo rješenje uvođenjem nove pedagoške mjere nazvane odgojno-obrazovni tretman produženog stručnog postupka (kraće tretman PSP-a). I dok se uvjeti, način i postupak izricanja ostalih pedagoških mjera uređuju statutom škole za ovu mjeru to propisuje ministar.

Bez prethodne rasprave ili savjetovanja sa socijalnim partnerima, ministar znanosti, obrazovanja i športa u kolovozu prošle godine donosi Pravilnik o pedagoškoj mjeri odgojno-obrazovnog tretmana produženoga stručnog postupka. Kako piše u članku 2. ovog Pravilnika ova se pedagoška mjera provodi s ciljem utvrđivanja razloga neprihvatljivog ponašanja, složenijih oblika poremećaja u ponašanju i visoko rizičnih ponašanja učenika te poduzimanje mjera za uklanjanje istih, odnosno do vraćanja uravnoteženog i društveno prihvatljivog ponašanja. Čisto lijepo zvuči i ne bi tu bilo ništa sporno kad bi te radnje obavljali za to kompetentni stručnjaci. No, Pravilnikom je uređeno da tu mjeru provodi tročlano stručno povjerenstvo sastavljeno od razrednika, jednog nastavnika člana razrednog vijeća i stručnog člana razrednog vijeća i stručnog suradnika u školi (vjerojatno se mislilo na pedagoga ili psihologa).

Zaštita od nasilja ili zaštita nasilnih učenika?

Ovime se, dakle, nastavnicima, pored dosadašnjih obveza u provođenju posebnih programa za darovite učenike i one s teškoćama u razvoju nameće izrada još jednog programa, odnosno novo veoma složeno i zahtjevno zaduženje iza kojeg, dakako, stoji i odgovornost, a da za takvo nešto nisu dovoljno educirani niti će za to biti dodatno plaćeni. Na samu mjeru može se izreći puno zamjerki, a najveća je zamjerka, što ona ustvari nije zaštita od nasilja već suprotno – zaštita za nasilne učenike. Ova pedagoška mjera za nastavnike i škole predstavlja i opasnost da se sada škole opravdano mogu smatrati glavnim krivcima za ispade i neprihvatljivo ponašanje mladih kako u školi tako i izvan škole, jer eto nisu pronašli odgovarajuće metode da učenike s rizičnim ponašanjem vrate na uravnoteženo i društveno prihvatljivo ponašanje.

Izgleda da smo tek s prvim pokušajima primjene ove pedagoške mjere postali svjesni teškoća u načinu provođenja kao i obveza i odgovornosti što nam ih ova mjera nameće. Kako sam Pravilnik očito nije, a što bi trebao, dovoljno jasno propisao način provođenja rečene mjere (ništa nova) iz Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa početkom prosinca na škole dolazi dopis s nazivom „Prijedlog provedbenih obrazaca i uputa za provođenje mjere odgojno-obrazovnog tretmana produženog stručnog postupka“. Za razliku od anonimnih umotvoraca samog Pravilnika autori ovih obrazaca i uputa su nabrojani imenom i prezimenom. Izradilo ih je Županijsko stručno vijeće stručnih suradnika pedagoga Bjelovarsko-bilogorske županije, a kao nositeljica projekta navodi se Irena Simić, socijalna pedagoginja (Turističko-ugostiteljska

NESTRUČNO I NEPRIPREMLJENO

tragu Priručnika za nositelje produženog stručnog tretmana u osnovnim i srednjim školama, a koji je trebao predstavljati stručni temelj za donošenje ovog Pravilnika, odnosno koji je idejna

osnova Mjere. Na žalost, u izradi Pravilnika nisu odgovarajuće uvaženi, inače na vrijeme izneseni) prijedlozi socijalno pedagoške struke. Moj je dojam da se Pravilnikom željelo obeshrabrili učiteljska i nastavnička vijeća na izricanje ove mjere. Nedopustivo je da nije propisano da voditelj mjere mora biti odgovarajuće stručno educiran. Zaključujem kako se, s jedne strane, mjerom odgodilo isključenje učenika iz škole i time izazvalo nezadovoljstvo učitelja, a, s druge strane, propuštena je prilika adekvatne pomoći učeniku.

Alma Rovis Brandić, soc. pedagog

i prehrambena škola Bjelovar). Ako ništa drugo, upute nam barem zornije ukazuju na opsežnost i složenost ovoga novog nam nametnutog zaduženja, a stručni suradnici pedagozi tvorci obrazaca, žele nam pokazati kako očito misle da ova pedagoška mjera ima smisla. Možda im nije poznato da će u mnogim školama jednostavno biti nemoguće udovoljiti odredbi Pravilnika da jedan član stručnog povjerenstva mora biti stručni suradnik jer ga škole jednostavno nemaju.

Puno neriješenih dvojbi

No ni ove upute nisu razriješile sve dvojbe i nepoznanice oko provođenja tretmana PSP-a. Evo primjera: Uputa ma nismo dobili odgovor na pitanje mora li se pri izricanju

pedagoških mjera poštivati postupnost, odnosno izricati ih redosljedom kako su u Zakonu navedene (opomena, ukor, tretman PSP-a, opomena pred isključenje i isključenje)? Što ako učenik napravi teži prekršaj za kojeg je statutom propisana mjera opomena pred isključenje? Može li se učeniku izreći ta mjera i pokrenuti postupak za tretman PSP-a ili mu se ipak prvo mora izreći samo ukor i pokrenuti postupak za tretman PSP-a? Što ako se isti učenik tijekom razmatranja opravdanosti izricanja tretmana PSP-a smirio? Izriče mu li se neka mjera ili ne?. Kako će reagirati učenik ili nastavnik koji je od tog učenika bio maltretiran ili možda čak fizički napadnut, a on i dalje nekažnjeno sjedi u razredu i još je u središtu pažnje? Što ako se učenik i za vrijeme razmatranja opravdanosti izricanja tretmana PSP-a ili samog provođenja programa neprimjereno ponaša?

Treba li nastavnik daljnje neprimjereno ponašanje učenika trpjeti i samo ga pratiti i marljivo bilježiti zapažanja? Što ako povjerenstvo utvrdi da učeniku ne treba izreći tretman PSP-a i nastavničko vijeće to prihvati, a isti učenik za mjesec dana opet napravi prekršaj? Što ako za cijeli postupak nema više vremena, jer je ostalo samo dva mjeseca do kraja nastave? Na kraju nameće se osnovno pitanje -je li uvođenje te pedagoške mjere uopće bilo potrebno? Zar se i do sada učitelji, nastavnici, a osobito razrednici, nisu brinuli o svojim učenicima, pomagali im, savjetovali ih ili, što se kaže, bili mame i tate?. Zar

nije svrha svake dosadašnje pedagoške mjere upravo ukazivanje učeniku na njegove pogreške i propuste s ciljem da ih ne bi ponavljao? Vjeruju li pedagozi da će doista kvalitetno i odgovorno moći sudjelovati u radu možda istodobno i u desecima stručnih povjerenstva?

Mnogi će možda reći da to tako i što mi tu sada možemo? Ali, možemo! Možemo se suprotstaviti preuzimanju obveza koje ne moramo i ne možemo izvršiti! U Pravilniku o normi nema zaduženja radom u stručnom povjerenstvu pa svaki nastavnik može ne prihvatiti imenovanje u Povjerenstvo uz opravdanje da se ne smatra za to dovoljno stručanim. Valja se nadati da će i sam ministar uočiti besmislenost ove pedagoške mjere te izvršiti pozitivne korekcije.

Ivan Korotaj

...NOVOSTI.. NOVOSTI..NOVOSTI.. NOVOSTI..NOVOSTI.. NOVOSTI...

17. prosinca Održano Županijsko vijeće Splitsko-dalmatinske županije. Sastanku je, na poziv županijskog povjerenika Vladimira Gudelja, sudjelovao i predsjednik Sindikata. Na sastanku se govorilo o sadržajima s 9. sjednice Glavnog vijeća. Predsjednik Sindikata se na kraju sastanka zahvalio povjerenicima **Tončiju Pivcu** i **Mihovilu Buzančiću** te povjerenici **Ani Alebić** koji su tijekom godine otišli u mirovinu.

* Održana 40. sjednica Središnjeg odbora Nezavisnih hrvatski sindikata. Na sastanku sudjelovala članica Predsjedničkog vijeća Sindikata **Sonja Mudrić**. Na sastanku usvojen financijski plan za 2010. godinu. Također na sastanku se razgovaralo o inicijativi koju bi pokrenuo NHS, a kojom bi se osigurao veći stupanj zajedništva između sindikata javnog, privatnog i državnog sektora vezano uz namjeru Vlade Republike Hrvatske da zaposlenicima u državnim i javnim službama isplati božićnicu u prepolovljenom iznosu. Čvrst stav sindikalne središnjice jest da su kolektivni ugovori „svetinja“ te da sindikati trebaju u obrani dogovorenog koristiti sva raspoloživa sredstva.

19. prosinca Povjerenici Grada Zagreba i Zagrebačke županije sastali se na županijskim vijećima. Na sastancima se go-

vorila o aktualnostima u Sindikatu. Osobito je bilo govora o najavi Vlade da se zaposlenicima u državnim i javnim službama neće isplatiti božićnica u punom iznosu. Zaključeno je da Sindikat treba učiniti sve što je potrebno kako bi zaposlenici božićnicu primili u punom iznosu. Također, na zagrebačkom je srednjoškolskom županijskom vijeću iznesen prijedlog da Preporod pokuša mobilizirati nastavnike s ciljem žurne izmjene Pravilnika o pedagoškoj mjeri odgojno-obrazovnog tretmana produženog stručnog postupka.

22. prosinca Zbog brojnih upita iz podružnica, a vezano uz neisplatu božićnice u punom iznosu, Preporod je uputio povjerenicima i svim članovima Sindikata dopis kojim smo najavili postupke i aktivnosti koje ćemo poduzeti ustraje li Vlada na neisplati božićnice u iznosu dogovorenim sa sindikatima.

29. prosinca Održano božićno i novogodišnje druženje povjerenika Grada Zagreba i Zagrebačke županije. Četrdesetak povjerenika i gostiju ovom je prilikom ispratilo u mirovinu dvoje dugogodišnjih povjerenika našeg sindikata **Višnju Bajić** i **Ivana Dumančića**.

8. siječnja Sindikat Preporod priopćenjem reagirao na uvredljivu izjavu predsjedničkog kandidata **Milana Bandića** kojom se omalovažava nastavnički poziv. Zatraženo da se predsjednički kandidat javno ispriča zaposlenima u odgoju i obrazovanju zbog grube neistine i objede izrečene na račun jedne od najvažnijih profesija u hrvatskom društvu.

11. siječnja Sindikat Preporod čestitao novoizabranom predsjedniku Republike Hrvatske **dr. Ivi Josipoviću**. U čestitci je izražena i nada kako će zauzimanje za bolji položaj odgoja i obrazovanja biti važnom odrednicom djelovanja novog predsjednika države.

26. siječnja Započelo potpisivanje peticije u svim osnovnoškolskim i srednjoškolskim ustanovama kojom se želi iskazati nezadovoljstvo sadržajem Pravilnika o pedagoškoj mjeri odgojno-obrazovnog tretmana produženog stručnog postupka, odnosno kojom se traže žurne izmjene ovoga Pravilnika. Potpisivanje Peticije završit će 12. veljače 2010. godine.

Blagajna uzajamne pomoći
Brzo i efikasno
rješava Vaše financijske probleme
tel.: 021/ 323 - 036 ili www.sindikato-preporod.hr

24SATA

NOVI LIST

SLOBODNA DALMACIJA

Večernji list

Jutarnji LIST

VJESNIK

prenosimo iz tiska...

SZHS
SINDIKAT ZAPOSLENIKA U HRVATSKOM ŠKOLSTVU - PREPOROD
CROATIAN SCHOOL EMPLOYEES' UNION - PREPOROD
Zagreb, Petrinjska 59-a, tel: 01/48-14-891, 48-14-001, fax: 01/48-10-413

Zagreb, 8. siječnja 2010. godine

PRIOPĆENJE

Izjava predsjedničkog kandidata Milana Bandića o tome kako njegov protukandidat Ivo Josipović nije ništa konkretno radio, obavljajući više od dva desetljeća poslove sveučilišnog profesora, predstavlja najgrublji napad na nastavničku profesiju ikada izrečen od strane jednog hrvatskog političara. Napad je ovo usporediv jedino sa skandaloznom izjavom o cijeni mozga izrečenom u mračnim devedesetima.

Više od 67 tisuća učitelja, nastavnika, odgajatelja, stručnih suradnika, sveučilišnih profesora i znanstvenika grubo je povrijeđeno jednom nesmotrenom i krajnje uvredljivom izjavom. Izjava je poput bombe odjeknula zbircama, kabinetima i predavaonicama naših škola, fakulteta i instituta. Zar je moguće da osoba koja se natječe za mjesto predsjednika države nastavnički i znanstveni posao smatra manje vrijednim? Zaprepaštenje je tim veće što se u dosadašnjoj političkoj karijeri zagrebačkog gradonačelnika ama baš po ničemu nije moglo zaključiti da Milan Bandić gleda s omalovažavanjem na prosvjetu i prosvjetare.

Znajući da je jutro uvijek pametnije od večeri, Sindikat zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod poziva predsjedničkog kandidata Milana Bandića da se zadnjeg dana predizborne kampanje javno ispriča zaposlenima u odgoju i obrazovanju na gruboj neistini i objedi koju je, u obračunu sa svojim političkim konkurentom, izrekao na račun jedne od najvažnijih profesija u hrvatskom društvu.

Željko Stipić, predsjednik Sindikata
zaposlenika u hrvatskom školstvu - Preporod